

Aktivnosti i zbivanja u klubu tokom 2015.godine

Vremenski izuzetno stabilna godina doprinjela je nizu od 54 realizovane akcije u protekloj godini, a izrazito toplo ljeto istjeralo je iz Podgorice i najljepije planinare na ture po sjeveru Crne Gore, kako bi se osvježili u nekom gorskom jezeru i prospavali noć pokriveni ćebecom ili ušuškani u vreći za spavanje pod šatorom, i tako dostigli broj od 8 vikend tura. Nekima je klupski plan akcija i Crna Gora bila pretijesna pa su se odvažili na duža putovanja po Grčkim ostrvima, manifestacijama u Srbiji i vrhovima Julijskih alpa. Kao i svake godine moramo spomenuti i nagraditi najaktivnije članove kluba. Našu sekretaricu Miru Kostić teško je dostići jer je bila na 38 akcija, za njom druga planinarka Branka Adžić sa 29 akcija, a treće mjesto dijele Vesna Lakuš i Rajko Mićković sa 29 akcija, s time da Rajku pripada dodatna nagrada kao vodiču sa najviše vođenih tura u protekloj godini, odnosno 9, ne računajući njegov angažman i kao predsjednika komisije za markiranje i održavanje staza.

Ugovor sa PSCG za održavanje dijelova nacionalnih staza i transverzala i to na CT-1 od Veruše, preko Bukumirskog jezera do vrha Magliča i na PPT od Paštrovačke gore do Sutormana, sa priključnom stazom do Sutomora je produžen i za godinu 2015/2016. Veliki dio posla oko remarkiranja, postavljanja infotabli i održavanja je odrađen, a provjera i završni radovi ostaju za proljeće. Mimo toga nisu se mogli obuzdati zahtjevi entuzijasta da se dodatno prokrče i obilježe neke nove zahtjevne staze, kao što su Kupina – Trmanje i Radunovići – Brotnjik koje ćemo obilaziti i ove godine. Za sve ovo najzaslužnija je radna grupa: Dragoljub i Tanja Krgović, Goran Mićković, Mira Kostić, Milenko Novaković i Petar Vujačić na čelu sa Rajkom Mićkovićem.

Grupa od desetak planinara sudjelovala je na 18. Balkanskim planinarskim susretima koji su se održavali na Šar planini, Popova šapka u Makedoniji i pritom popeli najveći Titov vrh. Dani Gorice na Bukumirskom jezeru, 14-ti po redu, protekli su skromno i lijepo, dani su bili ispunjeni usponom na Maglič, odmaranjem i kupanjem u Bukumirskom jezeru.

Dodatne aktivnosti mimo tura i uspona bile su prisustvo naših članova predavanjima iz planinarstva, izdavaštva i prirode: „Biljni diverzitet Podgorice“ Danijele Stešević, promocija knjige Stipe Božića „K2 trijumf i tragedija“, predavanje predstavnika Alpinističkog saveza Austrije, promocija časopisa PSCG Planinarske novine, a u julu mjesecu kao i svake godine animirali smo djecu Dječijeg odmarališta na Veruši prigodnim predavanjem „Planinarenjem do sreće i zdravlja“ i šetnjom padinama Planinice. Takođe nećemo zaboraviti i našu akciju prikupljanja sredstava za pomoć stradalima u potresu u Nepal.

Jedna solidna planinarska godina ispunila je niz od petnaest godina, mali jubilej, a sve je počelo u januaru 2001.godine od nekolicine iskusnih planinara koji su utrli put jednom uspješnom druženju ljudi koji vole planinu i prirodu. Za nama je više od 700 akcija, pohoda i uspona po vrhovima crnogorskih, balkanskih i evropskih planina, mnogo uspomena, fotografija, markiranih staza, napisanih izvještaja, dva vodiča, 19 biltena, mnogo potrošenih cipela, izgubljenih rukavica, slomljenih štapova.... Predhodni period će nam biti podstrek da nastavimo istim tempom ali i obaveza da ga obogatimo novim stazama, putovanjima, izdavaštvom, obrazovanjem vodiča i popularizacijom planinarstva.

XVIII Balkanski susreti planinara Popova Šapka – Šara - Tetovo - Makedonija

Osamnaesti Balkanski susreti planinara održani su od 19 do 21.juna 2015 godine na Šar planini – Popova šapka u Makedoniji. Uspješan organizator susreta bio je Planinarsko društvo „Ljuboten“ iz Tetova. Na susretima je uzelo učešće 17 planinarskih klubova sa oko 130 planinara iz klubova : Makedonije, Bosne i Hercegovine, Srbije, Crne Gore i Bugarske. Mjesto okupljanja i smještaja bila je Popova šapka, poznati zimsko-sportsko-rekreativni centar na Šar planini, deset kilometara udaljen od Tetova u lijepim objektima odmarališta Elektroprivrede Makedonije na 1700mnnv.

Ekipa našeg kluba u sastavu: Aleksandar Đurašković-vođa ekipe, Pavle Bandović, Branka Adžić, Olivera Božanović, Milenko Novaković, Snežana Fatić, Aleksandar Mardonović, Ivan Šćepanović, Veselin Milović i Budimir Barjaktarović dala je zapažen doprinos ovim susretima zajedno sa prijateljima planinarima iz regiona Balkana. Iako nam metereološke prilike nisu bile naklonjene zbog guste magle i povremene kiše, planirani program susreta je u cijelosti i uspješno realizovan. U petak 19.juna uveče, domaćini su nam predstavili program aktivnosti za naredna dva dana. Najvažnije aktivnosti u subotu 20.juna, bili su usponi na Titov vrh 2747mnnv, najviši vrh Šar planine, te sedlo Plat 2140mnnv i Jelak 1850mnnv. Svi usponi su uspješno ostvareni zahvaljujući planinarskim vodičima domaćina susreta. Većina naših članova izvršila je uspon na najzahtjevniji Titov vrh. Po povratku sa uspona izvršena je analiza uspona i data uspješna ocjena svim učesnicima od strane Kordinacionog odbora susreta. Tom prilikom odati su zasluženo priznanje domaćinu i određen je domaćin narednih XIX susreta u 2016.g., a to je Planinarsko društvo „Koprivnica“ iz Bugojna, Bosna i Hercegovina.

U nastavku toga dana susreti su nastavljani druženjem na večeri uz izvanrednu muziku do kasno u noć. Dodijeljene su diplome Klubovima učesnika sureta kao i pokloni domaćinu PD „Ljubotenu“ od strane prisutnih klubova. Susreti su završeni sljedećeg dana posjetom kulturno istorijskim znamenitostima Tetova. Posebno interesovanje izazvala je izložba fotografija o planinarstvu na Šar planini povodom 70.godina postojanja PD „Ljuboten“.

Na samom kraju druženja posjetili smo i upoznali se sa istorijom Lešočkog manastira jednim od najstarijih sakralnih objekata ovog područja. Ovdje je organizovan i zajednički ručak sa tradicionalnim popovskim pasuljem. Istog dana uslijedio je povratak preko Brezovice, Prizrena, Tirane, Skadra do Podgorice. U toku povratka organizovan je susret sa Planinarskim društvom „Brezovica“ Štrpce i izvršena prijateljska razmjena klupskih obilježja.

Angelo Villa: Moje planinarenje u Crnoj Gori

Oduvijek hodam po planinama jer je moja majka iz malog sela (Veruša me podsjeća na njega), i za raspust sam često išao u planinu. Ali ljubav prema planini razvila se tek kad mi je bilo pedesetak godina. Prijatelji su me povelili na krševitu planinu u Dolomitima i otada drugačije gledam na planine. Učlanio sam se u klub, počeo sticati kondiciju i planinariti. Posao me vodio u Čile i Kašmir pa sam vidio Ande i Himalaje. Nažalost, nije bilo prilike za ozbiljnije planinarenje. Čileanske planine su mračne i zastrašujuće kao Mordor iz Gospodara prstenova. Nema zelenila, samo se dim i para dižu iz zemlje i kondori nadlijeću. U Kašmiru nisam mogao napustiti kamp više od 2-3 sata. Kad sam došao u Crnu Goru bilo je prirodno da potražim planinarski klub kako bih uživao u nezaagađenoj prirodi ove zemlje.

Vidim ovdje mnogo pozitivnih stvari. Oduševilo me koliko ima raznovrsnog cvijeća u planinama. Početkom juna na Krisitoru naišli smo na livade pune ljubičica. Sa Prokletijama u pozadini, prizor je bio nevjerovatan. Imamo i mi u Italiji cvjetova, ali ako ih je tamo deset, ovdje ih je na hiljade.

Pamtim i jedan čarobni trenutak pri povratku na Bukumirsko jezero sa katuna Carine. Društvo je zastalo kod izvora, a ja sam nastavio dalje. Hodao sam sasvim sam pod ogromnim bukvama, po tepihu od lišća. Nigdje nikoga, čula sa samo neka ptica. Ovdje je moguće da budeš sam samcat. A rijetko se to doživi jer, naravno, u planinu ideš sa mnogo drugih ljudi.

Druga stvar je gostoljubivost ljudi. Na Sinjajevini smo jednog hladnog, vjetrovitog, kišnog dana ušli u kuću u kojoj su dvije žene pekle hljeb. Ponudile su nam, uz taj hljeb, i sir, kajmak, kisjelo mlijeko, lozu i sve što su imale, i to jednostavno, prostodušno. Uživali smo uz šporet na drva onako mokri i promrzli. Nikakav turistički aranžman ne može ti priuštiti da tako okusiš život lokalnih ljudi.

Treća stvar je susretljivost ljudi s kojima planinarim. Dok pješačimo zajedno, različiti po godinama i po fizičkoj kondiciji, sa svakim mogu razgovarati. Ne znaju svi jezike kojima se služim, ali žele sa mnom komunicirati. Imao sam "dèjà vu" osjećaj - jednog jutra u minibusu činilo mi se da su ljudi oko mene stari drugovi. Izgleda da su planinari cijelog svijeta satkani od istog materijala.

Pored svih ovih pohvala imam i neke primjedbe. Nije baš jednostavno hodati planinama kada ne možeš nabaviti mapu staza. Osim toga ponekad nema markacija ili su suviše udaljene jedna od druge. Oprema za planinarenje - užad, sigurnosni pojas, kramp, dereze - ne može se ovdje nabaviti. Dakle, ako ti bude trebala, ponesi je kad krećeš za Crnu Goru.

Planinarenje po Crnoj Gori prekrasno je zbog prirode, zbog ljudi i zbog prilike da, kad poželiš da se makneš iz moderne civilizacije, tumaraš daleko od prometnih puteva. U svakom slučaju, nikad ne idi sam, bez pratnje domaćih ljudi ili bez vodiča. I vodi računa o tome da ima predjela iz kojih, ako se nešto dogodi, nećeš moći dozvati pomoć.

Uspon sa Bohinjskog jezera na vrh Triglava i povratak dolinom Triglavskih jezera

Planinari planinarskog društva „Gorica“, Ivan Ščepanović, Milenko Novaković, Veselin Milović i Rajko Vojinović, 9. avgusta 2015. god. u 6.30h kreću autom preko Nikšića, Stoca i Metkovića, a zatim auto putem preko Ljubljane do Stare Fužine na Bohinjskom jezeru. Oko 19 časova stižemo u ovo lijepo selo na obali Bohinjskog jezera, gdje sam preko turističke organizacije Bohinj rezervisao apartman na dva dana kod familije Hodnik.

10. avgusta u jutarnjim časovima polazimo pješačkom stazom od sela preko mosta ispod kojeg ističe Sava Bohinjka, a zatim lijevom stranom jezera kroz šumu dolazimo do izvora Savice.

U povratku se kupamo u toploj vodi jezera kod kampa na Ukancu, a zatim nastavljamo stazom kroz šumu desnom stranom jezera i dolazimo do livade i kupališta na koje izlazi selo Stara Fužina.

Popodne obilazimo skijalište Vogel i uživamo u panorami Bohinja.

11. avgusta oko 7h opremljeni hranom, vodom i presvlakom prolazimo lijepom dolinom Voje do planinarskog doma na 690m, gdje nas je svojim džipom dovezao naš domaćin. Uputili smo se zahtjevnom stazom kroz šumu, a zatim ispod stijena do prevoja Zagon na 1824m, gdje se spaja sa stazom iz Rudnog Polja. Nastavljamo dalje do Vodnikovog doma na 1817m. Tu odmaramo, točimo vodu i nastavljamo do prevoja Konjsko sedlo na 2020m. Odatle se veoma zahtjevnom stazom penjemo prema planinarskom domu Kredarica na 2541m, gdje smo imali rezervisano noćenje. Stižemo oko 15h. Ulazimo u planinarski dom, uzimamo ključeve sa recepcije, presvlačimo se, odmaramo, a zatim odlazimo u obilazak kamenitog pejzaža koji okružuje planinarski dom.

U kantini doma kupujemo vodu za €5 i supu za €7. Odlazimo na počinak.

12. avgusta ustajemo u 6h, dan je vedar i ukazuje da će biti sunčan i topao. Doručujemo, oblačimo laganiju garderobu, stavljamo sigurnosne pojaseve i kacige, ruksake ostavljamo u prostoriji preko puta recepcije i sa foto aparatima i 0,5 litara vode krećemo prema stazi koja vodi ka Triglavskoj stijeni. Staza je dobro osigurana klinovima i sajlama, ali je zbog klizavosti i gužve potreban veliki oprez.

Vrh Triglava na 2864m penjemo za sat i 40 minuta (pojaseve nismo koristili), slikamo se, uživamo u panorami, a zatim se vraćamo istom stazom do doma. Po dolasku uzimamo ostavljene ruksake i posle kraćeg odmora raspoloženi krećemo prema domu Planika na 2401m. Po sunčanom danu spuštamo se prema planinarskom domu Dolič na 2164m i tu odmaramo. Odatle nastavljamo uspon zahtjevnom stazom preko Sipara, sa pogledom na Vodnikov dom i Velo Polje do prevoja Hribarice na 2358m. Na Hribaricama slikamo mirno stado divokoza, a zatim se spuštamo do Zasavske kuće na 2071m, od koje vodi staza u dolinu Zadnjice. Kasno je popodne, odlučujem da prespavam u domu. S obzirom da nije bilo slobodnih mjesta, domaćin nam je omogućio da prespavamo na prostirkama postavljenim na trpezarijskim stolovima, obučeni i pokriveni ćebadima.

13. avgusta ustajemo u 6h. Spremamo se, doručujemo i nastavljamo put pored Zelenog jezera i konačno ulazimo u šumoviti kraj doline Triglavskih jezera. Odmaramo na prvoj livadi iznad Velikog jezera na 1831m, uživamo u pejzažu jezera zelene boje i šume koja ga okružuje. Nastavljamo put kroz šumu omorika do Dvojnog jezera na 1685m. Odmaramo na terasi planinarskog doma. Odatle dalje nastavljamo stazom preko Dednog Polja na 1560m, gdje na katunu uz kisjelo mlijeko i sir kratko odmaramo. Staza nas vodi dalje do jezera (punog ribe) pri planini na 1435m. Ovdje se kupamo i osvježeni nastavljamo prema Fužinskoj planini. Preko Vodničkog vrha na 1486m stižemo do Kosijevog doma na 1051m na Vogaru iznad Bohinja. U domu ostavljamo ruksake i odlazimo do obližnjeg vidikovca. Tu uživamo u panorami Bohinja. Nastavljamo stazom pored uzletišta za paraglajdere i pred nama je još jedna lijepa panorama Bohinja. Žurimo prema Staroj Fužini i plaži na jezeru da se prije zalaska sunca osvježimo u čistoj i toploj vodi Bohinjskog jezera. Osvježeni i dobro raspoloženi odlazimo kod našeg domaćina, razmjenjujemo utiske uz hladno pivo, pakujemo stvari, pozdravljamo se, uzimamo naš auto i vozimo prema Vogaru, gdje ćemo u domu prenoćiti.

U jutro 14. avgusta sa ruksacima dolazimo do parkinga u šumi gdje smo prethodnu noć ostavili auto, a zatim nastavljamo put preko Stare Fužine, Bohinjske Bistrice i sepertinama kroz šumu silazimo u gradić Podbrdo sa druge strane Bohinja. Prolazimo pored Tolmina, Kobari- da, Bovca i ulazimo u dolinu Trente, uz rijeku Soču i za- državamo se u gradiću Soča. Nakon toga nastavljamo prema izvoru Soče, gdje odmaramo. Čisto korito Soče, bistra voda i prijatan ambijent ostavljaju nas zadivljene. Od izvora počinju sepertine prema prevoju Vršič, na 1611m. Zaustavljamo se da bi posmatrali vrhove, a zatim nastavljamo put prema prevoju gdje se u Er- javčevom domu na šumovitom proplanku na putu prema Kranjskoj Gori smještamo na spavanje.

15.avgusta krećemo prema Kranjskoj Gori. Usput pos- jećujemo rusku kapelicu podignutu u spomen ruskim zarobljenicima koji su za vrijeme I. Svjetskog rata po- ginuli od usova prilikom izgradnje puta preko Vršiča. Nakon obilaska Kranjske Gore odlazimo do Planice, gdje posmatramo skijaške skokove na plastičnoj podlozi ska- kaonica. Odatle nastavljamo za Italiju do gradića Travi- sio. Svrćamo u jedan lokal na italijansku picu, divimo se ljepoti malih alpskih naselja, a zatim odlazimo u dom na Vršiču u podnožju Prisojnika radi odmora i spavanja.16. avgusta u 7 časova krećemo za Podgoricu.

Vodič: Ivan Šćepanović

Pešačenje po grčkim ostrvima

„Ja sam skitnica, daljine me vuku“.....I tako ja stigoh na jedno od većih ostrva u Grčkoj (Evia) sa planinarima PSK“Železničar“ Beograd, letos u junu mesecu.Elem leto- vanje u Grčkoj (10 dana) I baška put tamo I amo, 10 noćenja u apartmanima sa dvo I tro krevetnim sobama, tra- jekt na relaciji Glifa-Agiokampos-Glifa, međunarodno putno i zdravstveno osiguranje , usluge agencije organiza- tora putovanja i ino partnera tokom boravka-sve ovo, verovali ili ne za 100€!

Osim cene, ponuđeni Program letovanja bio je veoma in- teresantan jer je raznovrstan i pripada grupi “aktivnog odmora” što meni pogoduje jer se držim sa turistima koji “namenjen budet” raspoređuje tako da manje plate smeštaj, ali da imaju dovoljno novca za uživanje bez us- tezanja u: ručaku sa čašom piva, ležaljkom sa sunco- branom, izleitma koji se nude na samoj destinaciji(uspon na planinu Ksiro Oros/990m.n.v, Atina, ostrva Lihadonisia i Skijatosa, banja Ediposos, manastir Sv.Jovana Rusa).

Sa željom, da i čitaocima našeg Biltena, približim ovu tur- ističku destinaciju u Grčkoj, odlučila sam napisati po “neko- liko redaka” o izabrani i posećenim mestima.

Evia je drugo po veličini grčko ostrvo. Ona se proteže duž obale Beotije i Atike , od Severnih Sporada , pa do ostrva Andros blizu Kiklada.Evia se nalazi na jednom od najvažni- jih pomorskih puteva Sredozemlja.Zahvaljujuci ogromnim prirodnim resursima i povoljnom položaju,spada u najraz- vijenije oblasti stare Grčke,sa prestonicom Halkida, koja je jedan je od najuticajnijih antičkih gradova.Severna obala ostrva blago se spušta u more,stvarajući ravnici raz- novrsne lepote. Poslednjih decenija ova oblast doživljava snažan razvoj turizma. Posebno mesto u tome zauzima Pefki.

Pefki se nalazi na severnom rubu Evije naspram pla- ninskog venca Pilion, u blizini ostrva Skijatosa. Grad se prostire duž 4 km duge plaže koja je uređena i bezpre- korno čistim morem.

Sama plaža je veoma duga i prilično široka. Na jednom njenom kraju je malo pristanište u koje svako jutro uplo- vjavaju ribarski brodovi sa svežom ribom kao i brodići kojima se krstari do Skijatosa. Ima i privatnih brodića i po neka jedrilica, a duž samog pristaništa sedi po neki Grk , Srbin ili Makedonac i zabacuje udicu.Na pristaništu jednog dana sretosmo ekipu Jovana Memedovića iz Beo- gradrada koja snima emisiju u čast 100 godišnjice alban- ske golgote , koja se realizuje praćenjem morskog puta(Kavala-Krf) male barke sa dva veslača.

Pefki je ostavio utisak prilično urednog mesta sa mirnim, gostoljubijim i starijim Grcima.Duž čitave plaže postavljene su,na jednakim udaljenostima, velike kante za smeće, tuševi i kabine za presvlačenje.Što se tiče samih Grka, naglasila bih da samo Svi imali isključivo pozitivna iskustva! Već na samom početku gazdarica nam je na engleskom objasnila šta i kako funkcioniše. U svim marketima i tavernama gde smo jeli koristi se os- novni engleski i lako se sporazumevaju sa našim turisti- ma, koji većinom, da budem iskrena, ništa bolje ne govore engleski. Kroz dva dana, sasvim prirodno,mi smo počeli da se gazdama i komšijama javljamo sa „Jasas“ i „Kalimera/Kalispera“ (nekad pomešamo pa se zajedno smejemo), a pri kupovini naravno obavezno je zahval- jivanje sa „Evharisto“!

Banja Ediposos mi je bio najmanje zanimljiv izlet jer je osnovni sadržaj koji ta banja pruža zapravo vrela voda(- do 800C) koja se iz stena uliva u more.Priča se, da je to idealna temperatura vode za mišićne i koštane bolesti, reumu, išijas i slično. Ako se u Banju dođe rano ujutro, dok još nije toplo, kupanje bude prijatno a u suprotnom, ravno šurenju. Na putu do Edipsosa prošli smo mesto Istie- ju (Istiea) a zatim se na kratko zaustavili u Oreiju (Orei). Od vodiča smo čuli priče o istorijatu ovih oblasti, bici kod rta Artemisio između Starih Grka i Persijanaca, jedrima

koje su za tu pomorsku bitku pravile žene iz Istije (samo ime znači jedro ili jarbol) i velikim antičkim skulpturama dva bika iz 4. veka p.n.e koja su pronađena u ovim vodama, a od kojih je jedan sačuvan, i smešten u veliku vitrine, koja je postavljena nadomak pristaništa u Oreiju. Usput smo videli brda prekrivena maslinjacima i dve plantaže pistaća pored same magistrale za koje kažu da su najbrža zarada.

Manastir Sv. Jovana Rusa - Ovo je jedan od izleta koji ne treba propustiti iz prostog razloga što se pored posete manastiru prolazi kroz planinski deo centralne Evije. Ušli smo u autobus, smestite se, slušali simpatičnog i raspričanog vodiča i uživali u svemu što se vidi i čuje. Uzbrdo, uz planinu do mesta Prokopi, pratila nas mešovite zimzeleno-listopadne šume i krivudav put. Pored puta smo videli oguljene delove kore borova i ispod njih zalepljene kese – to Grci skupljaju smolu kojom će obložiti burad u kojima čuvaju vino - svoju čuvenu Recinu, sa šmekom smole. Dok smo se vozili putem koji pomalo podseća na uspon uz Taru, zamišljali smo kako sve ovo izgleda zimi, pod snegom, kad Atinjani pohrle ovamo, na skijanje. Zaustavili smo se u centru malog mesta Neos Prokopi (Novi Prokopi) osnovanog od strane Grka koji su se nakon Prvog svetskog rata, u velikoj razmeni stanovništva između Grčke i Turske, doselili sa područja Male Azija iz svog rodnog mesta Prokopi. Sa njima, tačnije zalaganjem jednog lokalnog trgovca koji je imao mogućnost da plati čitavu akciju, donete su i mošti njihovog lokalnog ali i šire poštovanog svetitelja – Sv. Jovana Rusa. Pored Sv. Davida, kult Sv. Jovana Rusa je najpoštovaniji na ostrvu a od vodiča smo pre dolaska na lokaciju čuli po nešto iz žitija ovog sveca. U crkvi smo mogli, na kratko da pratimo bogoslužjenje, celivamo mošti svetitelja koje su izložene u staklenom sarkofagu (neverovatno prizor), zapalimo sveće, a ispred crkve, da kupimo po neki suvenir, osvežimo se kafom ili pecivom (bezplatno) pre nastavka puta. Put dalje vodi do Halkide, glavnog grada Evije, koji je najvećim svojim delom smešten na ostrvu dok je prigradska uglavnom industrijska zona na kopnu. U Halkidi, ostrvo je mostom povezano sa kopnenim delom Grčke. Pre nego ga predete, zastanite pored starog mosta na kome je razdaljina između ostrvskog i kopnenog dela Grčke najmanja – samo 36m. Ispod mosta, usled uskog prolaza, more se ponaša kao reka, tj teče nizvodno/uzvodno što je direktno povezano sa plimom i osekom. Od Halkide, još sati po vožnje širokim saobraćajnicama stiže se u Atinu.

Ostrvo Lihadonisia - O ovom izletu smo najmanje unapred znali a ispostavilo se da je to najlepší izlet od svih ponuđenih. Putuje se na sam zapadni kraj severnog dela ostrva na kome se nalazi mali arhipelag od petnaestak ne-naseljenih ostrva vulkanskog porekla. Na putu do tamo, prošli smo kroz predivan zaliv Jaltru iz koga smo po prvi put na letovanju videli pučinu. U prošlosti je bio idealno mesto za napade gusara koji su živeli u istoimenom selu na uzvišenju, sa pogledom na zaliv. Kako se priča u tom selu meštani su genetski potomci nekadašnjih gusara. Autobus se jedva provukao kroz uske i krivudave ulice ovog mestašceta. Putovali smo do malog mesta Agios Georgios gde nas je čekao brodić kojim isplovljavamo ka ostrvima

Na jednom mestu brodić je usporio da putnici bace pogled kroz vodu na olupinu nemačkog broda iz Drugog svetskog rata kao i da pozdrave foke koje su bezbrižno plivale u blizini broda. Na čuđenje i samih stanovnika Evije, foke su se pojavile na ovom mestu pre 7-8 godina i usled obilja ribe, rešile da tu ostanu. Nakon tog užitka, iskricali smo se na jedno od ostrva gde smo imali nekoliko sati za uživanje. Obezbedene ležaljke i suncobrani, organizovan ručak i divna uređena plaža na potpuno pustom ostrvu bili su tek deo razloga za oduševljenje. Kamena oivičena stazica vodi od plaže do druge kamenite obale na kojoj se nalaze ostaci napuštenog naselja sa očuvanom crkvicom u obliku primorske kuće sa krstom na vrhu. Kada je nestalo pijaće vode meštani su, o državnim trošku, preseljeni na obalu u današnji Agios Georgios a za njima je ostalo nekoliko urušenih kamenih kuća i ograda. Vulkansko kamenje okružuje celu obalu, a plaža je peskovita – zapravo načinjenja od mikrospopski usitnjenih školjki. Dok leškarite na plaži rukom zahvatite pesak i u šaci će vam biti pregršt sitnih školjki svih oblika. More ostaje plitko do prilične udaljenosti što je idealno za one koji dođu sa ronilačkim maskama. Izroniče veće školjke a među kamenjem videti rakove i krabe. Na kraju su domaćini-organizatori zaigrali sirtaki, kojima smo se i mi pridružili sa stomacima punim lignji na žaru, suvlakija i pohovanog kačkavalja.

I sad, na kraju ove lepe priče o letovanju, recite Vi meni, da li bi i Vas ovakva ponuda privukla da postanete "Skitnica"?

Tekst i fotografije pripremila

Milena Andrijašević

Izveštaj sa uspona na Suvovrh 2211m –područje Komova

Datum 25.10.2015.g. Broj učesnika 14

Maršruta : Opasanica – katun Ćura Mala i Velja – Suvovrh- katun Turjak - Opasanica

Kratak opis akcije: Od Podgorice, kombi prevozom preko Bratonožića i Veruše za 2.5h i pređenih oko 65km, stižemo do Opasanice i Kurlaja, kao polazne tačke pješaćenja. Dužina puta bez asvalta je 7km sa pristojnim makadamom. Portal polazna tačka tačno je sa korita rijeke Opasanice 1230mnm (lijeva dotoka koja zajedno sa rijekom Verušom na Hanu Garančića prave rijeku Taru, tu je skretanje za Opasanicu od Mateševa i Veruše.) Idemo neobilježenom stazom, putem uz obalu Lučke rijeke, koja sa Kozeljskom rijekom pravi rijeku Opasnicu. Dužina staze pored Lučke rijeke je otprilike 3km, ne

predviđajući da Lučka rijeka ima toliku količinu vode zbog koje smo na dva mjesta bili prinuđeni da skidamo obuću da bi pregazili rijeku. Može se zamisliti kakva je bila temperatura vode kad je pijesak na obali bio za-leđen. Kod raskrsnice Ćure- Carine nastavljamo dosta strmim šumskim putem koji je omeđen bukvom i jelom do katuna Ćure, gdje staza prelazi u travnati dio sve do samog vrha Suvovrha 2211mnm. Iznad katuna mala Ćure pravimo pauzu od dvadesetak minuta, da se nešto prezalogaji, po izboru svako iz svog ranca. Pogled opija preplanulost bukove i jelove šume raznovrsnim bojama, vrhovi planina izgledaju očaravajuće, prekriveni tankim slojem snijega, takva je bistrina neba da ti se čini kao da možeš rukom dohvatiti okolne planinske vrhove. Sa Ćure do vrha Suvovrha izgleda da je blizu, a visinska razlika je skoro 500m dužine i dva km, sve travnati dio osim pri vrhu 50tak metara sitnog kamenjara. Nas 9 uspjevamo da izađemo do samog vrha, dok Milena Anđelo, Snežana i Šole odustaju i pokušavaju da skrate put do katuna Turjak gdje smo planirali da se sustignemo, ali zbog nesnalažljivosti oni se vraćaju istim putem.

Na vrh Suvovrha stižemo oko 14 i 30h, zadovoljni i srećni sto nam se pruža prilika da uživamo u u bistrini pogleda prema vrhovima Komovima (Rogamski, Kučki, Ljevorečki, Vasojevički) na sjeveru, samo što ih ne dodirujemo, i na istoku prema katunu Carine i dalje vrhovima Planinice i Prokletija. Sa vrha se vraćamo drugom travnatom stazom preko malog Suvovrha i katuna Turjak. Od katuna Turjak idemo starom pješaćkom stazom koju su nekad koristili katunari, niz bukovu šumu sve do korita rijeke Opasanice, gdje nas, već u mraku, čeka kombi kod kuća Ilinčića tačno u 17.30h.

Staza nije obilježena i nema rizičnih tačaka, staza je teška zbog velikog uspona dužine oko 14km i visinske razlike od 1000m. Vrijeme predviđeno za turu je oko 8h. Staza je prohodna u svim godišnjim dobima, a zimi je neophodna odgovarajuća oprema.

Realizovane akcije Kluba u 2015. godini

R.br	Mjesec	Datum	Akcije	Vodič
1	januar	03.01.	Dečić	Branko Božović
2		03.01.	Garač, memorijal PK "Prekornica" Danilovgrad	Dragoljub Krgović
3		4.01.	Karuč-Bobja-Drušići	Mira Kostić
4		11.01.	Vrbnica-Fundina-Heljim	Rajko Mičković
5	februar	13-14.02.	Prekornica-zimski uspon PK Prekornica Danilovgrad	Dragoljub Krgović
6		15.02.	Vežišnik	Mira Kostić
7		21.02.	Velje brdo-Tvrđava-Mareza	Branka Adžić
8	mart	1.03.	Troice-Muo, Vrmac	Milena Andrijašević
9		8.03.	Suka Gruda	Edita Files Bradarić
10		8-15.03.	Skijanje-Kopaonik	Milena Andrijašević
11		15.03.	Jezerine-Čupovi, Bjelasica	Mira Kostić
12		21.03.	Dobrota-Zalazi-Kotor	Dragoljub Krgović
13		28.03.	Babina glava-Treštenski vrh, Lovćen	Edita Files Bradarić
14	april	4.04.	Orahovo - Sveti Andrija - Perast	Milena Andrijašević
15		11.04.	Platije- Trmanje - Kupina	Dragoljub Krgović
16		19.04.	Dubravice, Bare Šumanovića	Brano Perović
17		26.03.	Kanjon Mrtvice	Mira Kostić
18	maj	1.05.	Braiči-manastir Praskvice PPT sa PSK "Železničar" Bg	Milena Andrijašević
19		2. 05.	Sutorman-Sutomore PPT sa PSK "Železničar" Bg	Edita Files Bradarć
20		3. 05.	Krstarenje Skadarskim jezerom sa PSK "Železničar" Bg	Milena Andrijašević
21		3.05.	Kržanja-Ptikalj-Hum Orahovski	Rajko Mičković
22		10.05.	Izvor Morače	Rajko Mičković
23		10.05.	Akcija "Narcisu u pohode" Golija PSD "Gvozdac" Kraljevo	Milena Andrijašević
24		16.05.	V Lovčenski maraton, PK Kapetan Angel, Cetinje	Mira Kostić
25		24.05.	Žijevo	Rajko Mičković
26		31.05.	Krisitor	Rajko Mičković
27	jun	3-13.06.	Pešačenje-planinarenje po ostrvima Grčke sa PSK "Železničar" Bg	Milena Andrijašević
28		7.06.	Lukanje čelo	Ivan Šćepanović
29		13-14.06	Ckara 2015 Gojakovići	Dragoljub Krgović
30		19-21.06.	18.Balkanski susreti, - Popova šapka, Makedonija	A.Đurašković
31		21.06.	Krnja jela-Starac, Sinjajevina	Edita Files Bradarć
32		27.06.	Goransko-Žarišnik, Piva	Branka Adžić
33	jul	4.07.	Dječje odmaralište Veruša - predavanje i šetnja Planinicom	Edita Files Bradarić
34		12-14. 7.	Savin kuk, Sljeme, Bobotov vrh, Durmitor	Dragoljub Krgović
35		18-19. 7.	Jelovica- Pešića Jezero, Bjelasica	Budimir Barjaktarović
36	avgust	31.7-02.8.	Dani Gorice na Bukumirsko jezeru - Maglič	Rajko Mičković
37		08.8.	Memorijal V.Vincek i P. Milošević na Komovima (Ljevorečki kom)	Rajko Mičković
38		9-16.08.	Bohinj - Triglav - Triglavska jezera, Slovenija	Ivan Šćepanović
39		14-16.8.	Kuti-Biograd-Lipovica	Duška Vučeljić
40		22-23.8.	Ljubišnja, Pljevlja	Edita Files Bradarić
41		28-30.8.	Sjeverni vrh Karanfila, Prokletije	Dragoljub Krgović
42	septembar	06.9.	Torna, Sinjajevina	A.Mardonović
43		13.9.	Orlovac, Piva	Branka Adžić
44	oktobar	04.10.	Cerovo, Bijelo Polje	Branka Adžić
45		09-11.10.	Ovčar banja, Srbija	Aleksandar Đurašković
46		25.10.	Opasanica-Čure-Suvovrh	Rajko Mičković
47	novembar	01.11.	Krnja jela-Starac Sinjajevina	Edita Files Bradarić
48		08.11.	Gradište, Sinjajevina	Ivan Šćepanović
49		15.11.	Prekobrdje, Donja Morača	Ivan Šćepanović
50		29.11.	Kanjon Cijevne	Rajko Mičković
51	decembar	06.12.	Paštrovačka gora - Tri roge PPT	Mira Kostić
52		13.12.	Virpazar-Godinje	Pavle Bandović
53		20.12.	Brotnjik	Edita Files Bradarić
54		27.12.	Suka Gruda	Mira Kostić